
STUDY REGARDING THE OCCUPATION THERAPY INTERVENTION IN FEMALE OFFENDERS

Ciocan Dana Maria ^{1*},

Bolfă Lorena Elena ²,

¹*"Vasile Alecsandri" University of Bacău, Str. Marasesti No 157, Bacău, Romania*

²*Penitentiary for minors and youths Bacău, Romania*

Keywords: *freedom-deprived women, quality of life, occupational problems*

Abstract

The aim and tasks of this paper are to identify and contribute to the introduction of occupational therapy in the freedom-deprived persons in penitentiaries, trying mainly to identify the women's occupational problems. The study was conducted at the Bacău Penitentiary for minors and youths, over the course of three months, March-May, 2013, the group of subjects being composed of 17 women. The study started from the hypothesis presuming that the use of the occupational therapy intervention in the freedom-deprived women contributes effectively to the improvement of their quality of life. The actual research consisted in applying an intervention with the help of the Occupational Therapy students over the course of three months. After the women were assessed, an occupational therapy intervention plan was conceived and put into practice. The results obtained after the initial assessment indicated the existence of certain occupational problems in the area of leisure time and self-care activities, in the studied subjects. After the occupational therapy intervention, a questionnaire was applied to assess the effectiveness of the intervention. One can say that the use of occupational therapy for the freedom-deprived women lead to the improvement of their quality of life, thus confirming the initial hypothesis.

1. Introduction

Occupational therapy is based on the concept that occupation is essential for human existence and for a good health and well-being. Occupation includes all the activities that people perform or take part in. For example, they take care of themselves or of others, they work, learn, play, and interact with other people. Limiting their access to various occupations or forbidding them to participate in various activities that are significant to them, can affect their mental and physical health. The convicted and imprisoned women present a higher probability than men to suffer from mental disorders. Most women in prisons have a history of physical and sexual abuse, do not have any professional skills, or any stable work place, and have in their care several family members (Covington, 2000; James & Glaze, 2006; Stafford, 1999).

* E-mail: danaciocan@ub.ro, tel. 0040744562954

The UK College of Occupational Therapists believes that having an occupational therapy service in national prisons would help educate and train the female inmates for social reintegration. (Lovemore, 2011)

From this point of view, the role of occupational therapists in the penitentiary is to help, using their skills to socially reintegrate the freedom-deprived persons, by training their skills for an autonomous and independent life, professional orientation, identifying the persons' abilities, counseling them for their careers, increasing their self-esteem, creating and consolidating in them some habits for a healthy physical, mental and moral life, etc.

Even though the prisons do not meet the requirements for a therapeutic environment, many of the inmates need a therapeutic approach during their vulnerability, detention periods (Curran & Wilkinson 2010). The female inmates are considered to be a part of the vulnerable persons group, presenting a wide range of needs. A few of the problems that can be identified in the freedom-deprived persons are: - a large number of mental health problems, poor education, lack of and impossibility to find a job, alcohol consumption, narcotic substance abuse, and lack of social support. The strict penitentiary regime can bring back the past traumas for those who were victims of abuse. This is reflected also in the high level of disorder and self-aggressiveness in some of the female inmates, which creates a considerable stress for the other prisoners and for the penitentiary guards (Curran & Wilkinson 2012).

Studies have shown that for people with complex needs, spending time outside their cell and being involved in many various significant activities of cooperation and collaboration with other people, is associated with a drop in the number of suicides (Poni 2011). Deprivation of liberty leads to lower chances of finding a job and the inability to have an occupation on which to secure an income for the period of sentence predisposes to lower self-esteem, the emergence of depression and has a negative effect the self-identity (Alder, 1986). Thus, occupational therapy is a good method to reduce the suicide rate, self-aggression acts, and aggressive behavior in the female inmates. Occupational therapy supports and helps the freedom-deprived women both inside the penitentiary and after they are released, within their communities.

When a person is imprisoned, she is deprived of getting involved in her daily life activities and occupations. In reality, the intention of the penitentiary services is to stop the inmates to participate in certain activities. Because of this, the restrictions to take part in various occupations and lack of choice regarding significant activities can lead to depression and apathy (Curran & Wilkinson 2010). The occupational therapists are capable to improve the health and the quality of life of the inmates by using the therapeutic potential of activities and occupations. This not only improves their well-being and reduces aggressive behavior, but it is also a means to approach criminal behavior by improving the inmates' daily life skills (Curran & Wilkinson 2010).

The occupational therapy interventions can comprise individual therapeutic work with the inmates, six to eight weekly sessions. The activity groups are used

therapeutically to assess, maintain, or improve the inmates' ability to function competently in daily life activities (Curran & Wilkinson 2010). A few examples of group programs that were used in the U.K. prisons are: - preventing the former inmates' return to detention, - cognitive therapy work group, - states and moods management, - adaptation skills, - assertion skills, - education / literacy and mathematics, - stress management, - development of skills and abilities, - groups of leisure time activities, - professional rehabilitation groups, - creative groups, - groups for improving self-esteem and groups for social skills. The occupational therapists' role is to help the imprisoned women to find solutions to overcome the obstacles and problems that they encounter in their daily life activities, and in their learning of skills and healthy life habits. The ability to face systematically the daily routine, the structure of the activity program, and the personal time management, both inside and outside the penitentiary are a few important abilities that influence positively one's health and quality of life. Also, the occupational therapists can get actively involved in supporting the women who go through a transition period (e.g. periods of worry and stress, transition in a new environment, new activities and reintegration in the community).

2. Material and Methods

The aim of this paper is to identify and contribute to the introduction of occupational therapy in the freedom-deprived persons in penitentiaries, the goal being to identify the female inmates' occupational problems.

Through occupational therapy we wanted to motivate the women to form healthy life habits and train their necessary skills to engage in occupations that would offer them satisfactions and influence the quality of their lives.

This goal was achieved through the practical occupational therapy activities conducted by the students in the penitentiary. During the sessions, the women were encouraged to practice and to try various occupations that they would consider important, valuable, and significant. Also, the occupational therapy students tried to teach them to identify their own strengths, the occupational areas that need improvement, and support them in finding solutions to overcome the barriers encountered in occupations. The goal of the interviews refers to finding several significant and pleasant occupations for the women, in which they would voluntarily get involved, and through which they would form skills for a responsible social behavior.

The assessment of the program involves the analysis of the data from the interviews with the women in the program, the PEO (Person, Environment, Occupation) standard assessments, and the evaluations of the penitentiary psychologist. Occupational therapy and the professional literature indicate that people need a balance in their daily life activities to maintain their state of health and well-being. The medical scientific literature suggests also that some occupations can have more positive effects on the mental health than others. More so, there is little evidence and studies regarding the occupational therapists' involvement in the detention facilities, and their part in working with freedom-deprived persons. Also, occupational therapy is a discipline and

profession newly introduced in Romania, thus being less known.

This study tried to remedy this issue of promoting occupational therapy in detention facilities and among freedom-deprived persons who need social reintegration and to train their skills to live an independent and autonomous life.

Understanding the relation between occupation and health is a main concern for the occupational therapists. Thus, the results of this study can extend the knowledge of the occupational therapy profession and can help the understanding of the relations between time spending in occupations that are significant to the persons involved, leisure time occupations, and well-being. Plus, this study can offer information for future occupational therapy programs concerning freedom-deprived women.

In this sense, for this study we formulated a hypothesis presuming that the use of the occupational therapy intervention in the freedom-deprived women contributes to a more effective use of their leisure time performing activities that would give them satisfactions, improving their health and quality of life.

Research methods. This study used the following methods: The interview and the Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.), within the Canadian Model of Occupational Performance (C.M.O.P.), an individualized instrument, applied with the interview to identify the occupational performance problems, and to assess the satisfaction levels of the subjects in performing the daily activities.

The subjects of the study were 17 freedom-deprived women from the Bacau Penitentiary for minors and youths, who agreed to participate in the activities conducted by the third year Occupational Therapy students. The women were also selected by the penitentiary management based on good behavior criteria. All the women involved in the study committed crimes punished by a freedom deprivation sentence of 1 to 15 years.

The study was conducted over the course of three months, between March and May, 2013, at the Bacau Penitentiary for minors and youths. The actual research consisted in applying an occupational therapy intervention to the freedom-deprived women. Weekly meetings took place throughout the three months, of 3-4 hours each. During these meetings, the Occupational Therapy students conducted interviews and applied questionnaires to each of the studied subjects.

3. Results and Discussions

After analyzing the applied interviews and questionnaires, the women's areas of interest and their occupational problems became clearer. (Table no.1)

Table no. 1 *Ranking occupational problems, satisfaction and performance*

	Occupation:	Performance	Satisfaction	Importance
1.	Self hygiene, hair style	5	5	10
2.	Socialization	5	5	9
3.	Familly relationships	5	5	9
4.	Outside activities	5	5	8
5.	Sport activities	5	5	8

The occupational problems identified by the womens in the group of subjects are in: self-care area - arranging the hair and personal hygiene, productivity area - lack of meaningful occupations and satisfaction on the productivity area, leisure area - social activities, relationships with family , sports and outdoor activities.

The interviews with the clients for this research, and the Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.) allowed us to identify the subjects' occupational performance problems, and their perception regarding the degree of satisfaction and performance. (Fig.1) The women used a scale between 1 and 10 to rank the importance, performance and satisfaction on their occupations.

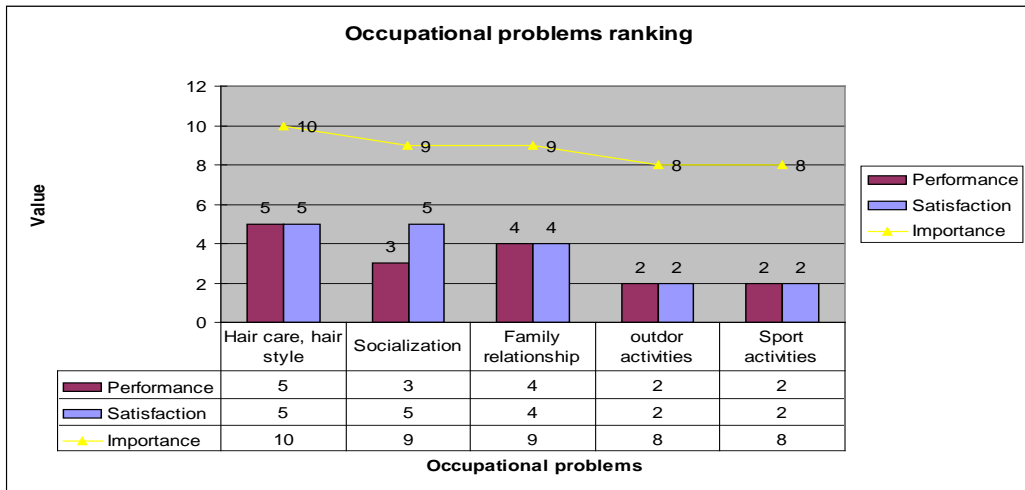

Figure no.1 Occupational problem ranking

As can be seen in Fig. 1, the occupational problems identified as the most important in the perception of women were personal hygiene and hair style, followed by social, family relationships, leisure activities and sports activities. After clarifying the priority problem to be solved within the group of women, we sought to identify the causes and barriers that block and interfere with hair care and hair style activities (Fig. 2). So I noticed that 14 women identified the lack of specialised hair care and hair style products as the most common barrier, followed by lack of specific equipment and specialized hair professional.

Based on information from the interviews, and the initial assessment using the Canadian Occupational Performance Measurement, an intervention project was elaborated, for self-care activities, more precisely hairdressing and styling techniques in easy steps, and using helping materials that were as accessible as possible and were allowed in the penitentiary. This project was put into practice with the help of the students over the course of their internship at the penitentiary. The first part of the project comprised information related to personal hygiene, the hygiene of the materials that were used, and the importance of education for one's own health and for one's family. The activity was put into practice through the interaction between the students and the female inmates, role exchange, explanations, demonstrations, and ended with a

sequence of discussions, assessments, and suggestions. Another benefit of such a project applied by the occupational therapy students is that they were given the opportunity to socialize with people outside the prison, in a social context that fosters relaxed and relaxed casual communication. The care, attention and concern showed by the students for the inmate problems have the effect of improving the self-image of women.

Figure no.2 *The womens perception on hair care barriers.*

After applying the occupational therapy project with a self-care theme - grooming and hairstyling, a questionnaire was applied that tried to assess the women's satisfaction after participating in the occupational therapy programs, to improve their occupational performances. Through the proposed project we tried to find solutions to overcome the barriers and limitations identified by the women (Fig. 2).

Their answers helped us assess the effectiveness of the occupational therapy program elaborated and applied by the students, the satisfaction of the participating women, and their interest for a future participation. All of the 17 women agreed to participate in the students' activities, being open to collaborate with the students in their activity of interviewing, assessment, and application of the suggested project. The subject for the project applied to the female inmates was chosen based on the analysis of the needs of the freedom-deprived women.

The aim of this intervention project was to show the inmates simple steps to style their hair, or groom themselves in their everyday life, or for a special occasion. Also, this intervention tried to give the women back their self-confidence, by helping them discover and develop skills that they did not know they had, and to help them look life and time from another perspective, even if they are in a detention center, thus eliminating other useless preoccupations, the stress, or the feeling of loneliness. Another result is a different socialization with the other female inmates, the subjects finding themselves useful through what they do. They were able to practice with other women the techniques they learned, this being a leisure time activity based on skill and dexterity that can be turned into, why not, a future profession for them.

The weak points regarding the occupational therapy activities were: the lack of space for conducting the interviews and questionnaires; all of the practical activities were conducted in a classroom with little amount of heating, which

sometimes created discomfort. The activity conducted by the occupational therapy students with the imprisoned women was deemed to be interesting and useful, both by the female inmates and the penitentiary staff. All the women involved in the study thought the information regarding various ways of styling your hair, personal hygiene, and creative ways of using objects at your disposal were useful and helpful, in absence of several specific cosmetic materials or products that were not allowed in the penitentiary.

4. Conclusions

The development of the study and the interpretation of the results have led to the following conclusions:

One can say that the use of occupational therapy for the freedom-deprived women has led them to use more effectively their spare time, performing self-care activities. The occupational therapy applications having as subject the hairdressing and hairstyling - easy to apply techniques and methods, determined the women to get involved in pleasant activities that gave them a state of well-being, bringing them personal satisfactions.

These have also led to the improvement of the freedom-deprived women's health and quality of life, thus confirming the initial hypothesis.

The occupational therapy activities ensured a higher motivation in all the freedom-deprived women, determining them to get involved in the suggested group activities together with the learning and internalization of the skills necessary to practice, individually and in groups the techniques they learned. .

The study highlighted the women's need to get involved in self-care activities and their desire to improve their knowledge regarding the personal hygiene and hairstyling.

Generally, the society creates ways to protect itself from people who perform criminal acts, by isolating them in penitentiaries. A new approach is necessary, directed at the same time toward the inmates and toward finishing the social inclusion actions that were initiated since they were serving time in prison.

The use and regular practice of occupation therapy programs can lead to a healthy life pattern in the subjects, spending their leisure time performing activities that have a positive effect, forming self-efficacy beliefs and competences, and have a direct relation with self-esteem, overshadowing the passive recreational activities that can have negative effects.

This study tried to promote occupational therapy in detention facilities and among freedom-deprived persons who need social reintegration and to train their skills to live an independent and autonomous life

References

1. ALDER, C. (1986). *Unemployed women have got it heaps worse: Exploring the implications of female youth unemployment*. Australian and New Zealand Journal of Criminology, 19, 210–224.
2. COVINGTON, MV. (2000). *Theory, Motivation, and School Achievement: An*

- Integrative Review*, Annual review of psychology., Volume: 51, pp. 171-200
3. CURRAN A, WILKINSON C. (2010). *Development of Regional Forensic mental health occupational therapy services*. Belfast; Northern Ireland OT Managers Forum.
 4. FITZGARALD M., RATCLIFFE G., BLYTHE C. (2011). *Family work in occupational therapy: a case study from a forensic service*. *British Journal of Occupational Therapy*, 75 (3), 152-155.
 5. JAMES, D. J., & GLAZE, L. E. (2006). *Mental health problems of prison and jail inmates*. Bureau of Justice Statistics: Special Report.
 6. LANGSTONE, K., WARWICK, R., LOCKLEY, H. (2011). *Prison inreach teams*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 24
 7. LEWIS, C. (2011). *Occupational therapy within HMP Swansea*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 23
 8. LOVEMORE, D. (2011). *Making best use of limited options*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 24
 9. ***http://www.scottish.parliament.uk/S4_JusticeCommittee/Inquiries/PA13._College_of_Occupational_Therapists.pdf

STUDIUL PRIVIND INTERVENȚIA DE TERAPIE OCUPAȚIONALĂ LA FEMEILE PRIVATE DE LIBERTATE

Ciocan Dana Maria¹,
Bolfă Lorena Elena²,

¹Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău, Str. Marasesti Nr 157, Bacău, România

²Penitenciarul pentru minori și tineri Bacău, România

Cuvinte cheie : femei private de libertate, calitatea vieții, probleme ocupaționale

Rezumat

Scopul și sarcinile lucrării sunt de a identifica și contribui la introducerea terapiei ocupaționale la persoanele private de libertate din penitenciare, urmărind cu preponderență identificarea problemelor ocupaționale la femei. Studiul s-a desfășurat la Penitenciarul pentru minori și tineri Bacău, pe o perioadă de trei luni, respectiv martie-mai 2013, grupa de subiecți fiind formată din 17 femei. Studiul pe care l-am efectuat a pornit de la ipoteza conform căreia se presupune că folosirea intervenției de terapie ocupațională la persoanele private de libertate, femei, contribuie în mod eficient la îmbunătățirea calității vieții femeilor private de libertate. Cercetarea propriu-zisă a constat în aplicarea unei intervenții cu ajutorul studenților de la specializarea terapie ocupațională care pe parcursul a trei luni de practică în penitenciar. În urma evaluării femeilor, un plan de intervenție de terapie ocupațională a fost conceput și pus în practică. Se poate afirma că folosirea terapiei ocupaționale la femeile private de libertate, a condus la îmbunătățirea calității vieții acestora confirmând astfel ipoteza formulată inițial în cercetarea noastră.

1. Introducere

Terapia ocupațională se bazează pe conceptul că ocupația este esențială pentru existența umană și pentru o stare bună de sănătate și bunăstare. Ocupația include toate activitățile pe care oamenii le fac sau la care participă. De exemplu, au grijă de ei sau

de alții, lucrează, învață, se joacă și interacționează cu ceilalți semeni ai lor. Limitarea accesului la diferite ocupații sau interzicerea participării în diferite activități semnificative pentru persoană poate afecta sănătatea fizică și psihică a oamenilor.

Femeile condamnate și încarcerate prezintă o mai mare probabilitate decât bărbații de a suferi de boli psihice. Majoritatea femeilor din închisori prezintă în istoricul vieții experiențe de abuz fizic și sexual, nu au competențe profesionale, nu au un loc de muncă stabil și sunt responsabile de întreținerea unor membri ai familiei (Covington, 2000; James & Glaze, 2006; Stafford, 1999).

Colegiul terapeuților ocupaționali din UK consideră că a avea un serviciu de terapie ocupațională în închisorile naționale ar ajuta la educarea și pregătirea femeilor din detenție pentru reintegrarea socială. (Lovemore, 2011)

Din acest punct de vedere rolul terapeuților ocupaționali în penitenciar este de a ajuta prin competențele lor la reintegrarea socială a persoanelor private de libertate, prin formarea și dezvoltarea la deținut de competențe și abilități de viață autonomă și independentă, orientarea în formarea profesională, identificarea abilităților și competențelor persoanelor, consiliere și orientare în carieră, creșterea stimei de sine, crearea și consolidarea unor obiceiuri de viață sănătoasă fizică, psihică și morală etc.

Deși închisorile nu întrunesc condițiile unor medii terapeutice, multe dintre persoanele private de libertate necesită o abordare terapeutică în timpul perioadelor de vulnerabilitate, detenție (Curran & Wilkinson 2010). Femeile private de libertate sunt considerate a face parte din grupul de persoane vulnerabile și prezintă o gamă largă de nevoi. Câteva dintre problemele ce pot fi identificate la persoanelor private de libertate sunt: - o frecvență mare a problemelor de sănătate mintală, nivel slab de educație, lipsa și imposibilitatea de a-și găsi un loc de muncă, consumul de alcool, abuzul de substanțe halucinogene și lipsa unui suport social. Regimul strict din penitenciar poate reinvoca traumele trecutului pentru cei care au fost victime ale unui abuz în trecut. Acest lucru se reflectă în nivelul ridicat de perturbare și autoagresivitate la femeile din penitenciar, fapt care creează un stres considerabil pentru celelalte deținute și ofițerii din penitenciar (Curran & Wilkinson 2012).

Cercetările au arătat că pentru persoanele cu nevoi complexe, petrecerea timpului în afara celulei și implicării multiple și variate în ocupații semnificative în cooperare și colaborare cu alte persoane este asociată cu scăderea incidenței sinuciderilor (Poni 2011). Privarea de libertate conduce la scăderea șanselor de a găsi un loc de muncă și la neputința de a avea o ocupație pe baza căreia să își asigure un venit pe perioada ispășirii pedepsei cea ce predispune la pierderea încrederii în sine, apariția depresiei și are un efect negativ asupra identității de sine (Alder, 1986). Ca urmare, terapia ocupațională este un mijloc și o metodă bună pentru a reduce rata de sinucideri, actele de autoagresiune și comportamentul provocator la nivelul femeilor private de libertate. Terapia ocupațională sprijină și ajută femeilor private de libertate atât în penitenciar cât și la ieșirea din penitenciar în comunitate.

Atunci când o persoană este încarcerată, aceasta este lipsită de implicarea în activitățile și ocupațiile obișnuite de zi cu zi. În realitate intenția serviciilor

penitenciare este de a împiedica participarea în anumite activități a persoanelor încarcerate. Cu toate acestea, restricțiile de participare la diferite ocupații și lipsa de alegere pentru activități semnificative poate duce la depresie și apatie (Curran & Wilkinson 2010). Terapeuții ocupaționali sunt capabili de a îmbunătăți starea de sănătate și calitatea vieții persoanelor private de libertate prin valorificarea potențialului terapeutic al activităților și ocupațiilor. Acest lucru nu numai că îmbunătățește starea de spirit și reduce comportamentul provocator, dar este, de asemenea, un mijloc de a aborda comportamentul infracțional prin îmbunătățirea abilităților de viață de zi cu zi (Curran & Wilkinson 2010).

Intervențiile de terapie ocupațională pot implica munca terapeutică individuală cu infractorii în modul de șase - opt sesiuni săptămânale. Grupele de activități sunt utilizate terapeutic pentru a evalua, menține sau îmbunătăți capacitatea deținuților de a funcționa în mod competent în ocupațiile de zi cu zi (Curran și Wilkinson 2010). Câteva exemple de programe de grup, care au fost utilizate în închisorile din Marea Britanie sunt: - prevenirea reînțarcerii în penitenciar, - grup de lucru pe terapie cognitivă, - managementul stărilor și dispozițiilor, - abilitati de adaptare, - abilități de asertivitate, - educație / alfabetizare și de aritmetică, - managementul stresului, - dezvoltarea abilităților și competențelor, - grupuri de activități recreative și de timpului liber, - grupuri de reabilitare profesională, - grupuri creative, - grupuri pentru îmbunătățirea stimei de sine și grupuri de aptitudini sociale.

Terapeuții ocupaționali au rolul de a ajuta femeile încarcerate în găsirea de soluții pentru a depăși obstacolele și problemele pe care acestea le întâmpină în ocupațiile de zi cu zi și în achiziția de abilități și formarea de obiceiuri de viață sănătoase. Capacitatea de a face față sistematic rutinei de zi cu zi, structurarea programului de activități și managementul timpului personal atât în interiorul cât și exteriorul penitenciarului sunt câteva abilități importante care influențează pozitiv starea de sănătate și calitatea vieții. De asemenea, terapeuții ocupaționali pot să se implice activ în sprijinirea femeilor care trec prin perioade de tranziție, (ex. perioade de îngrijorare și stres, tranziția într-un mediu nou, activități noi și reintegrare în comunitate).

2. Material și metode

Scopul studiului nostru este de a identifica și contribui la introducerea terapiei ocupaționale la persoanele private de libertate din penitenciare, urmărind ca obiectiv identificarea problemelor ocupaționale la femeile private de libertate. Prin terapia ocupațională dorim să promovăm motivația femeilor de a-și forma obiceiuri sănătoase și abilitățile necesare pentru a se angaja în ocupații care să le ofere satisfacții și care influențează calității vieții lor.

Acest obiectiv a fost realizat prin activitățile practice de terapie ocupațională desfășurate de studenți în penitenciar. La aceste sesiuni de aplicații cu studenții, femeile au fost încurajate să practice și să încerce diferite ocupații pe care ele le consideră importante, valoroase și semnificative. De asemenea studenții de la terapie ocupațională au urmărit să le învețe să-și identifice propriile punctele forte, ariile ocupaționale care necesită îmbunătățiri și le-au

sprrijinit în găsirea de soluții pentru îmbunătățirea barierelor întâlnite în ocupații.

Obiectivele pe care le urmăresc studenții în intervenții se referă la găsirea unor ocupații semnificative și plăcute pentru femei, în care acestea să se implice voluntar și prin care să își formeze abilități de comportament social responsabil.

Evaluarea programului implică analiza datelor din interviurile cu femeile din program, evaluările standardizate după modelul PEO (Persoană, Mediu, Ocupație) și evaluările psihologului din penitenciar.

Știința terapiei ocupaționale și literatura de specialitate indică faptul că oamenii au nevoie de un echilibru în ocupațiile zilnice pentru a-și menține starea de sănătate și bunăstarea. Literatura științifică din domeniul medical sugerează, de asemenea, că unele ocupații poate avea mai multe rezultate pozitive asupra stării de sănătate mintală decât altele. De altfel există puține dovezi și studii despre implicarea terapeuților ocupaționali în instituțiile de detenție și asupra rolului pe care aceștia îl au în munca cu persoanele private de libertate. De asemenea terapia ocupațională este o disciplină și profesie introdusă de puțin timp în România și puțin cunoscută.

Studiul nostru a încercat să remedieze această problemă de promovare a terapiei ocupaționale în instituțiile de detenție și la persoanele private de libertate care necesită reintegrare socială și formarea unor abilități de viață independentă și autonomă. Înțelegerea relației dintre ocupație și sănătatea este o preocupare centrală pentru terapeuți ocupaționali. Prin urmare, rezultatele din acest studiu pot extinde cunoștințele profesiei de terapeut ocupațional și pot ajuta la înțelegere relațiilor dintre utilizarea timpului în ocupații semnificative persoanelor, ocupații recreative și starea de sănătate și bunăstarea. În plus, acest studiu poate oferi informații viitoarele practici de terapie ocupațională cu femeile private de libertate.

În studiul nostru am pornit de la ipoteza conform căreia se presupune că folosirea intervenției de terapie ocupațională la persoanele private de libertate, femei, contribuie la utilizarea eficientă a timpului prin activități care le oferă satisfacții, le îmbunătățesc starea de sănătate și calitatea vieții.

Metode de cercetare. Acest studiu a folosit o următoarele metode: Interviul și Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale - Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.), din cadrul „Modelului Canadian al Performanței Ocupaționale (C.M.O.P.) instrument individualizat, aplicat în completarea interviului, pentru identificarea problemelor de performanță ocupațională și pentru evaluarea nivelului de satisfacției a subiecților de studiu, în realizarea activităților zilnice.

Subiecții studiului au fost 17 femei private de libertate din Penitenciarul pentru minori și tineri din Bacău, care și-au dat acordul de a participa la activitățile de practică de terapie ocupațională desfășurate de studenții din anul III de la specializarea Terapie Ocupațională. Femeile au fost de asemenea selectate de către conducerea penitenciarului după criterii de bună participare. Toate femeile implicate în studiu au comis fapte ilegale pedepsite prin sentință judecătorească de privare de libertate pe o perioadă de 1 până la 15 ani.

Durata studiului a fost de trei luni și s-a desfășurat în perioada martie-mai

2013, la Penitenciarul pentru minori și tineri din Bacău.

Cercetarea propriu-zisă a constat în aplicarea unei intervenții de terapie ocupațională la femeile private de libertate. Pe parcursul celor trei luni au avut loc întâlniri săptămânale cu o durată de 3-4 ore. Pe parcursul acestor întâlniri studenții de la terapie ocupațională au desfășurat interviuri, au aplicat chestionare la fiecare dintre subiecții studiului.

3. Rezultate și discuții

În urma interviurilor și a chestionarelor aplicate s-au conturat ariile de interes ale femeilor și problemele ocupaționale pe care acestea le întâmpină (*tabel nr. 1*).

Tabel nr. 1 Ierarhizarea problemelor ocupaționale, gradul de satisfacție și performanță.

	Activități:	Performanță	Satisfacție	Importanță
1.	Aranjat părul, igienă personală	5	5	10
2.	Socializare	5	5	9
3.	Relații cu familia	5	5	9
4.	Activități în aer liber	5	5	8
5.	Activități sportive	5	5	8

Problemele ocupaționale identificate în cazul femeilor din grupul de subiecți sunt următoarele: aria autoîngrijire – aranjare păr și igienă personală; aria productivitate – lipsa unei ocupații care să le dea sens, să le ofere satisfacție ; aria timp liber – activități de socializare, relații cu familia, activități sportive și în aer liber. Interviul cu clienții cercetării noastre, cât și Chestionarul Canadian de Măsurare al Performanței Ocupaționale (C.O.P.M.) ne-au permis identificarea problemelor în realizarea performanței ocupaționale cât și percepția acestora asupra gradului de performanță și satisfacție. (*Fig.1*) Valorile date de femei pentru importanță, performanță și satisfacție se regăsesc pe o scală de la 1 până la 10. După cum se poate observa în fig.1, problema ocupațională identificată ca fiind cea mai importantă în percepția femeilor a fost igiena personală și aranjarea părului, urmată de socializare, relațiile cu familia, activitățile de timp liber și activitățile sportive. În urma clarificării problemei prioritare de soluționat în cadrul grupului de femei, am urmărit să identificăm cauzele și barierele care apar în desfășurarea activităților de autoîngrijire – aranjare păr (figura nr.2). Astfel am observat că 14 femei găsesc lipsa produselor specifice îngrijirii și aranjării părului ca fiind cea mai frecventă barieră, fiind urmată de lipsa aparatului specific și a persoanelor specializate în activități de îngrijire și aranjare a părului.

Pe baza informațiilor adunate din interviurilor desfășurate cu femeile și a evaluării inițiale prin Chestionarul canadian de măsurarea a performanței ocupaționale, s-a elaborat un proiect de intervenție pentru activități de autoîngrijire, mai exact tehnici de aranjare și coafare în pași simpli și cu materiale ajutătoare cât mai accesibile și permise în penitenciar.

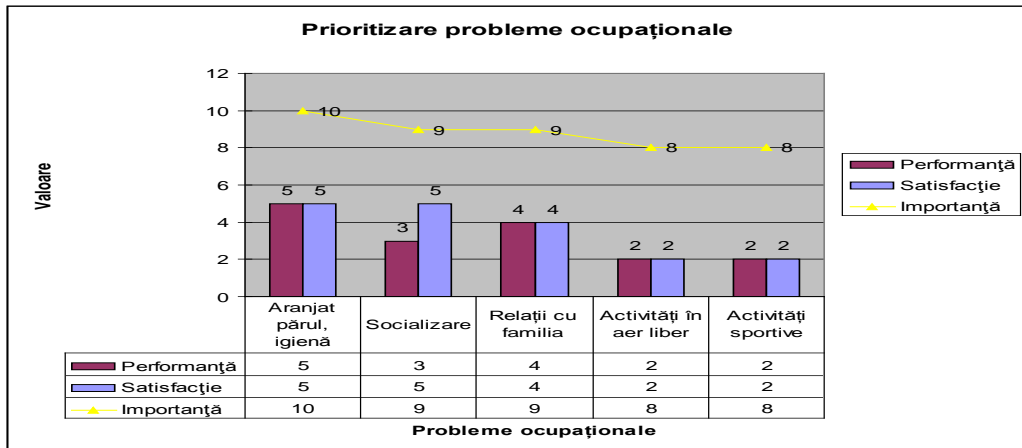

Figura nr.1 Ierarhizarea problemelor ocupaționale, gradul de satisfacție și performanță.

Prin proiectul propus am încercat să găsim soluții pentru barierele și limitele identificate de femei (fig.2). Decizia alegerii acestei teme pentru proiectul aplicat femeilor din penitenciar a fost luată în urma analizării nevoilor și necesităților femeilor private de libertate. Acest proiect a fost pus în practică cu ajutorul studenților pe parcursul a perioadei de practică în penitenciar. Proiectul a cuprins în prima parte informații legate de igiena personală, igiena materialelor folosite și importanța educației pentru sănătatea proprie și a celor apropiați. Punerea în practică a activității a fost bazată pe interacționarea dintre studenți și deținute, schimbul de roluri, explicații, demonstrații și a fost finalizată cu o secvență de discuții, aprecieri și propuneri. Un alt beneficiu al aplicării unui astfel de proiect de terapie ocupațională cu studenții este acela de a le oferi femeilor posibilitatea de a socializa cu persoane din afara penitenciarului, într-un context social destins și relaxat care stimulează o comunicare lejeră. Atenția acordată de studenți și preocuparea pentru problemele întâmpinate de acestea are ca efecte îmbunătățirea imaginii de sine a femeilor.

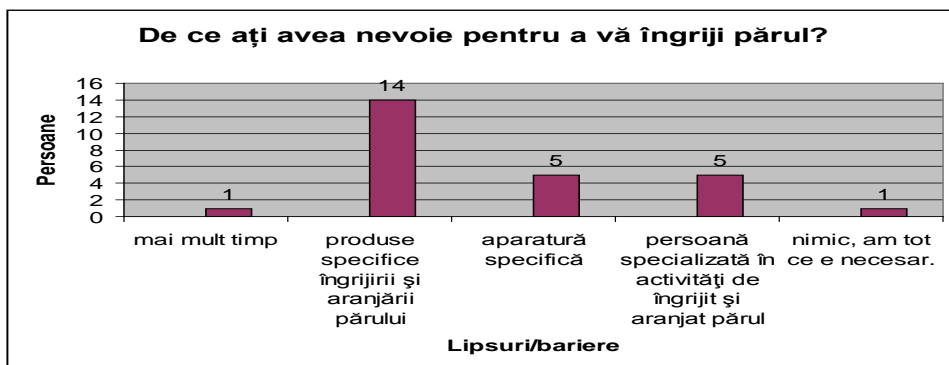

Figura nr. 2 Percepția femeilor cu privire la lipsurile/barierele identificate în îngrijirea părului

În urma aplicării proiectului de terapie ocupațională cu temă din aria

ocupatională de autoîngrijire – aranjat și coafat, s-a aplicat un chestionar prin care am urmărit să evaluăm satisfacția femeilor în urma participării la activitățile de terapie ocupațională, creșterea performanțelor ocupaționale. Răspunsurile femeilor la acest chestionar ne-au ajutat să evaluăm eficiența proiectului de terapie ocupațională elaborat și aplicat de către studenți, satisfacția femeilor participante și interesul acestora pentru o viitoare participare.

Toate cele 17 femei și-au dat acordul de a participa la activitățile de practică ale studenților și au fost deschise spre a colabora cu studenții în activitatea de intervievare, testare și aplicare a proiectului propus. Decizia alegerii acestei teme pentru proiectul aplicat femeilor din penitenciar a fost luată în urma analizării nevoilor și necesităților femeilor private de libertate.

Scopul proiectului de intervenție a fost acela de a le arata detinutelor pași simpli de a se coafa sau aranja în viața de zi cu zi sau pentru un eveniment mai special. De asemenea, am urmărit creșterea încrederii în sine, descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor de viață sănătoasă, eliminând stresul, singurătate și alte preocupări nefolositoare. Deși femeile se află într-un mediu de detenție cu limitări și reguli stricte o schimbare a perspectivei privind petrecerea timpului în activitățile de autoîngrijire pot determina schimbări în atitudinea, comportamentul și dispoziția deținutelor. Prin această activitate li s-a oferit deținutelor ocazia de a învăța cum să-și îngrijească și aranjeze părul prin diferite modalități care nu necesită produse și accesorii speciale, și pe care le au la îndemână în cadrul penitenciarului. Activitatea le-a oferit șansa de a socializa între ele și au avut ocazia să exerseze pe studenți și pe alte colege tehnicile învățate. Putând de altfel să transmită mai departe colegelor lucrurile învățate, găsindu-se astfel folositoare prin ceea ce fac.

Punctele slabe referitoare la activitățile de practică de terapie ocupațională au fost: lipsa spațiului pentru desfășurarea interviurilor și chestionarelor, toate activitățile de practică s-au desfășurat în sala de curs, lipsa căldurii din sala de curs ceea ce uneori putea să de-a stări de disconfort.

Activitatea desfășurată de studenții de la terapie ocupațională cu femeile private de libertate a fost considerată a fi interesantă și utilă atât de femei, cât și de cadrele din penitenciar. Toate femeile implicate în studiu au considerat folositoare și de ajutor informațiile referitoare la diverse metode de aranjare a părului, cunoștințele legate de igiena personală, și modalitățile creative de folosire a unor obiecte avute la dispoziție în lipsa unor materiale specifice sau produse cosmetice nepermise în penitenciar.

4. Concluzii

Desfășurarea studiului și prelucrarea rezultatelor au condus la elaborarea următoarelor concluzii:

Se poate afirma că folosirea terapiei ocupaționale la femeile private de libertate, a condus la utilizarea eficientă a timpului liber în activități de autoîngrijire. Aplicațiile de terapie ocupațională având ca tema autoîngrijirea părului și coafarea – tehnici și metode ușor de aplicat au determinat implicarea

femeilor în activități placute, reconfortante, care le ofera o stare de bine, le aduc satisfacții personale și o stare generală de bine. De asemenea a condus la folosirea unor și a condus la stării de sănătate și a calității vieții femeilor private de libertate confirmând astfel ipoteza formulată inițial în cercetarea noastră.

Activitățile de terapie ocupațională le-au asigurat tuturor femeilor din studiu o motivație superioară determinându-le să se angajeze în activitățile de grup propuse odată cu asimilarea cunoștințelor și deprinderilor necesare practicării individuale și în grup a tehnicilor de aranjat învățate.

Studiul a evidențiat nevoia femeilor de a se implica în activități de autoîngrijire și dorința lor de a-și îmbogăți cunoștințele despre igiena personală și aranjarea părului. În general societatea își materializează măsurile de protecție, împotriva celor care săvârșesc infracțiuni, prin izolarea acestora în penitenciare. Este necesară o nouă abordare orientată, deopotrivă, către persoana privată de libertate și către finalizarea demersurilor de incluziune socială, inițiate încă din perioada execuțional-penală.

Utilizarea aplicațiilor de terapie ocupaționale și practicarea acestora cu regularitate conduce la formarea unui tipar sănătos de viață și la folosirea și structurarea timpului liber prin plăcute care au efect pozitiv formarea credințelor și competențelor de auto-eficacitate și au o relație directă cu stima de sine în dauna acelor activități recreative pasive cu efecte negative.

Studiul nostru a încercat să promoveze existența terapiei ocupaționale în instituțiile de detenție și la persoanele private de libertate care necesită reintegrare socială și formarea unor abilități de viață independentă și autonomă.

Referințe bibliografice

1. ALDER, C. (1986). Unemployed women have got it heaps worse: Exploring the implications of female youth unemployment. *Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 19, 210–224.
2. COVINGTON, MV. (2000). Theory, Motivation, and School Achievement: An Integrative Review, *Annual review of psychology*, 51, 171-200.
3. CURRAN A, WILKINSON C. (2010). *Development of Regional Forensic mental health occupational therapy services*. Belfast; Northern Ireland OT Managers Forum.
4. FITZGARALD M., RATCLIFFE G., BLYTHE C. (2011). *Family work in occupational therapy: a case study from a forensic service*. *British Journal of Occupational Therapy*, 75 (3), 152-155.
5. JAMES, D. J., & GLAZE, L. E. (2006). *Mental health problems of prison and jail inmates*. Bureau of Justice Statistics: Special Report.
6. LANGSTONE, K., WARWICK, R., LOCKLEY, H. (2011). *Prison inreach teams*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 24.
7. LEWIS, C. (2011). *Occupational therapy within HMP Swansea*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 23.
8. LOVEMORE, D. (2011). *Making best use of limited options*, *Occupational Therapy News*, 19 (1), 24.
9. ***http://www.scottish.parliament.uk/S4_JusticeCommittee/Inquiries/PA13._College_of_Occupational_Therapists.pdf.